

169 Το Φρούριο της Τήνου

Στο Θεό Πατέρα

*Κύριε, εσύ που τα πάντα ορίζεις,
εσύ, η πηγή της σωτηρίας και της χαράς,
ο μόνος που χαρίζεις την ειρήνη,
δώσε μου μαζί με τον Ιησού
το φως που τον κόσμο θα φωτίσει.
Κάνε με, τα μάτια μου ν' ανοίξω
και, κάτω απ' το δικό σου το άφατο φως,
της παρουσίας σου τα σημάδια να διακρίνω.*

*Εσύ, το φως του κόσμου,
αγάπης προσφορά για τους ανθρώπους,
οδήγησέ με για να διακρίνω τα δικά σου τα ίχνη
μέσα στις ζωής μου τα φεγγαρίσματα.
Κάνε, η νύχτα μου να γίνει φως,
και στο δικό σου δρόμο να βαδίσω,
μέχρι εκείνη την ημέρα την ευλογημένη
που το άγιο πρόσωπό σου θα αντικρίσω.*

Εξώφυλλο:
Η Βρεφοκρατούσα
Carlo Maratta (1625-1713)

Αγαπητοί Φίλες και Φίλοι,

«Ιερουσαλήμ, βγάλε από πάνω σου τα πένθημα», έλεγε ο προφήτης Βαρούχ αναγγέλλοντας στην ιερή πόλη το τέλος της αιχμαλωσίας του λαού της και την επιστροφή των αιχμαλώτων στην ελευθερία.

Λαέ, που αναμένεις τον ερχομό του Λυτρωτή, βγάλε κάθε τι που σε βαραίνει και σε στρέφει προς τα πίσω, κάθε τι που σε κρατά προσκολλημένο στα πρόσκαιρα και στα επίγεια.

Μήπως δεν είναι κι αυτό ένας τρόπος να ετοιμαστούμε για να υποδεχτούμε το Μεσσία, να προετοιμάσουμε το δρόμο του; Δικό μας έργο θα είναι πια να σπάσουμε κάθε δεσμό με το παρελθόν, κάθε τι που σήμερα ακόμη μπορεί να βαραίνει τα βήματά μας προς την ελευθερία. Ας διώξουμε μακριά μας τη νοσταλγία του κόσμου, τα μίσση, τις εχθρότητες, τις υστεροβουλίες, την γκρίνια και τη μεμψιμοιρία.

Ας μάθουμε, επιτέλους, να διακρίνουμε τη στενοχώρια και τη «λύπη που αντιμετωπίζεται με το θέλημα του Θεού» (2 Κορ. 7, 10) και η οποία μας οδηγεί στη μετάνοια ενώπιον του Θεού και τη συμφιλίωση με τους αδελφούς μας. Να μην τη συγχέουμε με τη «λύπη που προκαλεί ο κόσμος», λύπη που είναι το αποτέλεσμα της ανικανότητάς μας να απογυμνωθούμε από την προσκόλλησή μας στα υλικά και τα επίγεια, από την πλεονεξία μας και από τους εγωισμούς μας, για να ακολουθήσουμε το δρόμο που μας οδηγεί και να υποδεχτούμε το Σωτήρα που έρχεται.

Το Πνεύμα το Άγιο ας εξαγιάσει τα αισθήματά μας, ας επουλώσει τις πληγές μας και ας μας καταστήσει άξιους να υποδεχθούμε τη σωτηρία και τη χαρά που μας έρχονται από το Θεό.

Καλά Χριστούγεννα

π. Σεβαστιανός Φρέρης

Από το Πάσχα στα Χριστούγεννα

Ισως να μας προκαλεί κάποια αμηχανία, όταν διαπιστώνουμε ότι το μεγάλο γεγονός της γέννησης του Χριστού, στα Ευαγγέλια αναφέρεται μόνο από τους δυο ευαγγελιστές: το Ματθαίο και το Λουκά. Ο Μάρκος και ο Ιωάννης δε μας λένε τίποτα, ούτε για τον ουρανό που ανοίγεται μας μιλούν, ούτε για τους αγγέλους, ούτε για τους μάγους και τα караβάνια που τους συνοδεύουν.

Είναι βέβαιο ότι, εκείνο που εντυπωσίασε πολύ περισσότερο τους Αποστόλους και τους πρώτους μαθητές του Χριστού, είναι το γεγονός από το οποίο πηγάζει η πίστη τους και η δική μας πίστη, δηλαδή η Ανάσταση του Χριστού. Η πίστη μας στο Χριστό γεννιέται στα πόδια του Σταυρού και με τη βεβαιότητα της Ανάστασης. Γι' αυτό και οι τέσσερις Ευαγγελιστές αναφέρονται εκτενώς στο πάθος του Χριστού, στη βεβαιότητα ότι ο Ιησούς πέθανε αλλά και αναστήθηκε, στο κενό μνήμα όπου τον είχε τοποθετήσει ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας και οι πολλές εμφανίσεις του στους Αποστόλους και σε άλλους.

Σύντομα, όμως, οι πρώτοι χριστιανοί έθεσαν το ερώτημα: αυτός ο Χριστός, από πού έρχεται; Έτσι αρχίζει να απασχολεί το θέμα της γέννησής του. Η απάντηση στο ερώτημα δε θα δοθεί για να ικανοποιήσει απλώς μια περιέργεια. Η απάντηση στο ερώτημα «από πού έρχεται ο Χριστός» θα δοθεί για να πει στους Εβραίους πρώτα, αλλά επίσης και σε όλους τους πιστούς, ότι Εκείνος τον οποίο είχαν αναγγείλει οι προφήτες, Εκείνος για τον οποίο μιλούσαν οι Γραφές, ο αναμενόμενος Σωτήρας, εισήλθε στην ανθρώπινη ιστορία απλά και ταπεινά ως μικρό βρέφος, όπως γεννιούνται όλοι οι άνθρωποι. Ταυτόχρονα όμως, το ίδιο αυτό γεγονός της γέννησης του Χριστού καλύπτεται από εντυπωσιακές και θαυματουργικές αφηγήσεις, οι οποίες, αν ξέρουμε να τις αποκρυπτογραφήσουμε, λένε ότι το παιδί αυτό δεν προέρχεται από τους ανθρώπους, αλλά από το Θεό.

Έτσι, λοιπόν, αν θέλουμε να καταλάβουμε το νόημα των Χριστουγέννων, δε θα πρέπει να το αναζητήσουμε στο εντυπωσιακό και στο θαυματουργικό. Σίγουρα, αν είχαμε βρεθεί εκεί κοντά την ώρα της γέννησης του Ιησού, θα είχαμε δει μια γέννηση όπως όλες τις άλλες γεννήσεις παιδιών.

Για να καταλάβουμε το νόημα των Χριστουγέννων, θα πρέπει να ακούσουμε και να μελετήσουμε τη φράση του αποστόλου Παύλου στην προς Φιλιππησίους επιστολή του: «Αν και ήταν Θεός, δε θεώρησε την ισότητά του με το Θεό αποτέλεσμα αρπαγής, αλλά τα απαρνήθηκε όλα, πήρε μορφή δούλου και έγινε άνθρωπος» (Φιλ. 2,6). Η φάτνη είναι η ίδια η εικόνα του σταυρού, που μας δείχνει την ταπείνωση του Θεού. Ίσως, όμως, δεν είμαστε συνηθισμένοι να ακούμε να μας αναγγέλλονται έτσι τα Χριστούγεννα...

Τα Χριστούγεννα, ο Χριστός αναγγέλλεται ως ο Εμμανουήλ, δηλαδή «ο Θεός μαζί μας». Πρόκειται για μια έκφραση που μας έρχεται από την Παλαιά Διαθήκη. Οι Εβραίοι έλεγαν: «Ο Θεός μας έρχεται». Αλλά παρέμενε το ερώτημα: «μέχρι πού φθάνει ο Θεός αφού, από την αρχή, βρίσκεται μέσα στη δημιουργία, βρίσκεται μέσα στην ιστορία του ανθρώπου;». Τώρα, με τη γέννηση του Ιησού, ολοκληρώνεται η απάντηση: ο Θεός δένεται με την ιστορία των ανθρώπων, δέχεται να υποστεί τις συνέπειες αυτής της ιστορίας και όχι απλά να την κυριεύει από ψηλά. Δεν είναι ένας Θεός απόμακρος, δεν είναι ένας Θεός που μένει στον ουρανό. Είναι «ο Θεός για μας», είναι «ο Θεός μαζί μας». Τα Χριστούγεννα αλλάζουν την ταυτότητα του Θεού. Ο Θεός αποδεικνύεται ικανός να γίνει άνθρωπος και μάλιστα να αφηθεί στη διάθεση του ανθρώπου, να υποφέρει από τον άνθρωπο. Το μεγαλείο του Θεού δε βρίσκεται πέρα από τα όριά μας. Το μεγαλείο του Θεού είναι ότι τοποθετείται μέσα στα δικά μας όρια για να σπάσει και να ανατινάξει τους περιορισμούς μας.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Θεός, από τη αρχή του κόσμου, φροντίζει να έλθει και να ελευθερώσει τον άνθρωπο από το θάνατο. Η καινοτομία των Χριστουγέννων συνίσταται στο ό,τι ο Θεός, δίνοντάς μας τον Υιό του, μας επιτρέπει να γίνουμε παιδιά του, δηλαδή να συμμετέχουμε στην αιώνια ζωή. Αυτό μας αποκαλύπτει ο ανοικτός ουρανός και οι άγγελοι που ξεχύνονται πάνω στη γη, μέσα στις αφηγήσεις της γέννησης. Ο Θεός σχίζει το παραπέτασμα που μας χώριζε από εκείνον και έρχεται να ζήσει ανάμεσά μας.

Ας γιορτάσουμε, λοιπόν, με υψηλό αίσθημα ευθύνης το μεγάλο αυτό γεγονός. Ας υποδεχθούμε το Θεό που έρχεται, τον Υιό που μας δίδεται. Ας δεχθούμε τη μεγάλη δωρεά του Θεού που μας επιτρέπει να γίνουμε αδέρφια του Χριστού, παιδιά του Θεού.

Σ.Φ.

Η Μελέτη της Γραφής

Η προσκύνηση των Μάγων

(Μτ. 2, 1-12)

¹ Όταν γεννήθηκε ο Ιησούς στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, στα χρόνια του βασιλιά Ηρώδη, έφτασαν στα Ιεροσόλυμα σοφοί μάγοι από την Ανατολή και ρωτούσαν:

² «Πού είναι ο νεογέννητος Βασιλιάς των Ιουδαίων; Είδαμε ν' ανατέλλει το άστρο του και ήρθαμε να τον προσκυνήσουμε».

³ Όταν έμαθε το νέο ο Ηρώδης, ταράχτηκε, και μαζί του όλοι οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων.

⁴ Φώναξε, λοιπόν, όλους τους αρχιερείς και τους γραμματείς του λαού, και ζήτησε να τον πληροφορήσουν πού θα γεννηθεί ο Μεσσίας.

⁵ Κι αυτοί του είπαν: «Στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, γιατί έτσι γράφει ο προφήτης:

⁶ «Κι εσύ Βηθλεέμ, στην περιοχή του Ιούδα, δεν είσαι διόλου ασήμαντη ανάμεσα στις σπουδαιότερες πόλεις του Ιούδα, γιατί από σένα θα βγει αρχηγός, που θα οδηγήσει το λαό μου, τον Ισραήλ».

⁷ Ο Ηρώδης τότε κάλεσε κρυφά τους μάγους κι έμαθε απ' αυτούς από πότε ακριβώς φανερώθηκε το άστρο.

⁸ Έπειτα τους έστειλε στη Βηθλεέμ λέγοντας τους: «Πηγαίnete και ψάξτε καλά για το παιδί· μόλις το βρείτε, να με ειδοποιήσετε, για να έρθω κι εγώ να το προσκυνήσω».

⁹ Οι μάγοι άκουσαν το βασιλιά κι έφυγαν. Μόλις ξεκίνησαν, ξαναφάνηκε το άστρο που είχαν δει ν' ανατέλλει με τη γέννηση του παιδιού, και προχωρούσε μπροστά τους· τελικά ήρθε και στάθηκε πάνω από τον τόπο όπου βρισκόταν το παιδί.

¹⁰ Χάρηκαν πάρα πολύ που είδαν ξανά το αστέρι.

¹¹ Όταν μπήκαν στο σπίτι, είδαν το παιδί με τη Μαρία, τη μητέρα του, κι έπεσαν στη γη και το προσκύνησαν. Ύστερα άνοιξαν τους θησαυρούς τους και του πρόσφεραν δώρα: χρυσάφι, λιβάνι και μύρρα.

¹² Ο Θεός όμως τους πρόσταξε στο όνειρό τους να μην ξαναγυρίσουν στον Ηρώδη, γι' αυτό γύρισαν στη χώρα τους από άλλο δρόμο.

Ποιος δε γνωρίζει την ιστορία των Μάγων, αυτών των τριών μυστηριωδών προσώπων που παρουσιάστηκαν μετά τη γέννηση του Ιησού και με τα οποία, ακόμη σήμερα, μας αρέσει να στολίζουμε τη φάτνη που φτιάχνουμε στο σπίτι μας ή στις εκκλησιές μας. Ποια αναπαράσταση της Γέννησης θα ετοιμάσουμε, χωρίς να προβλέψουμε επίσης το ρόλο των Μάγων!

Ωραία και σωστά όλα αυτά. Όμως, πίσω από όλες τις δημόδεις και ευσεβείς παραδόσεις, που μας μιλούν για τρεις βασιλιάδες, και μάλιστα με τα ονόματά τους, θα πρέπει να επιστρέψουμε στο κείμενο του ευαγγελιστή Ματθαίου, για τον οποίο οι «σοφοί μάγοι από την Ανατολή» δεν ήταν ούτε «τρεις», ούτε «βασιλιάδες»! Δεν πειράζει όμως. Όπως συμβαίνει συχνά στην Αγία Γραφή, εκείνο που έχει σημασία δεν είναι η ιστορική πραγματικότητα, η μια ή η άλλη λεπτομέρεια, αλλά το νόημα που κρύβεται σ' αυτά και το οποίο εμείς πρέπει να ανακαλύψουμε.

Τι θέλει να μας πει ο Ματθαίος; Μας μαθαίνει ότι ο Μεσσίας δεν αναγνωρίστηκε πρώτα από τον εκλεκτό λαό του, από τους ιερείς του και το βασιλιά του. Αυτοί που προοριζόνταν για κληρονόμοι της Υπόσχεσης από τον Αβραάμ και τους προφήτες δεν μπόρεσαν να αναγνωρίσουν σ' αυτό το βρέφος τον απεσταλμένο του Κυρίου. Οι πρώτοι που τον προσκύνησαν είναι οι ειδωλολάτρες, οι ξένοι που δε γνώριζαν τίποτα για την αποκάλυψη του Θεού. Ο Ιησούς, ήδη από την πρώτη μέρα της γέννησής του διακηρύττει την παγκοσμιότητα του μηνύματος της αγάπης.

Προσφέροντας τα δώρα τους, οι μάγοι αποκαλύπτουν την αληθινή φύση του Ιησού: ο χρυσός βεβαιώνει τη βασιλική του ιδιότητα, το λιβάνι τον αναγνωρίζει ως Θεό, το μύρο, με το οποίο αλείφουν τους νεκρούς, αναγγέλλει ήδη από τώρα το πάθος του.

Ας θαυμάσουμε τη σκηνή της προσκύνησης των μάγων και ας εξετάσουμε: από ποια πλευρά έχουμε τοποθετηθεί; από την πλευρά των λεγόμενων πιστών που μένουν αποτυφλωμένοι και μακριά ή από την πλευρά εκείνων που φεύγουν σε αναζήτηση του Θεού και φθάνουν σ' αυτόν οδηγούμενοι από το Φως!

Η ετήσια συνάντηση στην Αθήνα

Η Οικογένεια του Εξωμβούργου όλο και μεγαλώνει. Το βλέπουμε από τον όλο και αυξανόμενο αριθμό εκείνων που μας ζητούν να λαβαίνουν το περιοδικό μας, για να μαθαίνουν τα νέα μας. Όπως ακούω από αυτούς που περνούν από το Προσκύνημα και πίνουνε συζήτηση, αρκετοί είναι εκείνοι οι οποίοι ενδιαφέρονται για ότι συμβαίνει και γίνεται εδώ. Και βέβαια, αυτό είναι πολύ σημαντικό. Πράγματι, μέσα από τις σελίδες του περιοδικού, προσπαθούμε να υπενθυμίσουμε όλο το πνευματικό περιεχόμενο της ευλάβειας προς την Ιερά Καρδιά του Ιησού, που είναι και ο λόγος ύπαρξης του Προσκυνητηρίου.

Αποτελούμε μια Οικογένεια και μας ενώνει η αγάπη του Χριστού. Ως αδελφία που είμαστε, πάντα είναι ευχάριστο να συναντιόμαστε, σαν μια μεγάλη οικογένεια. Θυμηθείτε τις παλιές οικογένειες με τα πολλά παιδιά. Τη χαρά της συνάντησης, εδώ στην Τήνο, την αισθανόμαστε κάθε Πρώτη Παρασκευή του μήνα. Με ό,τι καιρό κι αν κάνει, παίρνουμε το δρόμο και ανεβαίνουμε στο «όρος», για να εκφράσουμε στον Κύριο την πιστότητά μας, αλλά και για να βρεθούμε και να αισθανθούμε τη χαρά της συνεύρεσης «εν Κυρίω». Η αγάπη του Κυρίου μας συνέχει.

Το αίσθημα αυτής της χαράς θέλουμε να δώσουμε και στους αδελφούς μας της Αθήνας. Στη χαρά αυτής της συνεύρεσης θέλουμε να τους κάνουμε κοινωνούς. Σε όλους εκείνους οι οποίοι, λόγω της απόστασης και λόγω της θάλασσας, δεν μπορούν να βρεθούν μαζί μας μια Πρώτη Παρασκευή στο Εξώμβουργο, θέλουμε να δώσουμε αυτή την ευκαιρία συνεύρεσης και συμπροσευχής, το Σάββατο, 13 Ιανουαρίου, στις 6 μ.μ.

Και βέβαια, όπως κάθε χρόνο, μετά τη θεία Λειτουργία, θα έχουμε τη δυνατότητα να βρεθούμε στη Μεγάλη Αίθουσα και να συνομιλήσουμε, να ανταλλάξουμε τις ευχές μας, να πούμε τα νέα μας, τρώγοντας την πατροπαράδοτη πίτα και πίνοντας το τηνιακό ρακί. Δε θα λείψουν επίσης τα δωράκια, αφού κι αυτά προσθέτουν στο εορταστικό κλίμα και στη χαρά της συνεύρεσης. Γι' αυτό, μη διστάσετε να φέρετε μαζί σας τα παιδιά ή τους νέους.

Και μη λησμονείτε: λίγοι είναι εκείνοι που ετοιμάζουν μια γιορτή, όμως η παρουσία όλων είναι απαραίτητη για να είναι ωραία. Γι' αυτό, ελάτε εσείς, καλέστε και τους φίλους σας. Σας περιμένω.

Σάββατο, 13 Ιανουαρίου 2007
Στις 6 η ώρα το απόγευμα
Μιχαήλ Βόδα 28 - στην Αθήνα
τηλ. 210 88 35 911

Διαβάξω την Παλαιά Διαθήκη

Για τους χριστιανούς, ο Ιησούς είναι ο Λόγος του Θεού: «Ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας» (Ιω. 1,14). Όταν ακούμε το Λόγο του Θεού μέσα από την Παλαιά Διαθήκη, εμείς οι χριστιανοί υποδεχόμαστε τον Ιησού Χριστό.

Ο Ιησούς είναι το κλειδί για την κατανόηση της Παλαιάς Διαθήκης. Αλλά προσοχή, η σωστή χριστιανική ανάγνωση της Παλαιάς Διαθήκης είναι μια πρώτη ανάγνωση και μετά μια δεύτερη ανάγνωση. Χρειάζεται δηλαδή να γίνει μια διπλή ανάγνωση, να διαβαστεί δυο φορές.

Η πρώτη ανάγνωση

Σε μια πρώτη ανάγνωση, ο χριστιανός δέχεται τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης γι' αυτό ακριβώς που είναι, δηλαδή η έκφραση της πνευματικής αναζήτησης ενός λαού, ο οποίος θέτει όλη του την εμπιστοσύνη στο Θεό του. Εφόσον, για τους χριστιανούς, ο Θεός της Βίβλου είναι ο Θεός τους, μπορούν επίσης να διαβάσουν την Παλαιά Διαθήκη χωρίς να κάνουν αναφορά στον Ιησού. Αρχίζουν να εμπιστεύονται με την εμπιστοσύνη προς το Θεό του Αβραάμ και του Μωυσή που διακατέχει όλα τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης. Ο χριστιανός σέβεται αυτά τα βιβλία, χωρίς να χρειάζεται να τα ανάγει στη χριστιανική πίστη. Συντονίζεται εσωτερικά με αυτούς που τα έγραψαν και μας τα διαβίβασαν.

Η δεύτερη ανάγνωση

Στη συνέχεια, και μόνο τότε, οι χριστιανοί κάνουμε μια δεύτερη ανάγνωση των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης ξεκινώντας από την εμπιστοσύνη μας στον Χριστό. Θυμόμαστε πρώτα ότι οι πρώτοι μαθητές, για να εκφράσουν την πίστη τους στο Χριστό, άντλησαν από αυτά τα βιβλία και δανείστηκαν λέξεις, εκφράσεις, συμβολισμούς, εικόνες, γεγονότα, απεικονίσεις, πρόσωπα κá. Η Παλαιά Διαθήκη επιτρέπει έτσι να εννοήσουμε την Καινή Διαθήκη. Οι χριστιανοί διαβάζουμε το πρώτο μέρος της Αγίας Γραφής ως μια μεγάλη προφητεία για τον Ιησού. Μπορούμε, για παράδειγμα, να διαβάσουμε τους ψαλμούς ως την ίδια την προσευχή που χρησιμοποιούσε και ο Ιησούς.

Με δυο λέξεις, οι χριστιανοί οφείλουμε πριν απ' όλα να σεβόμαστε την Παλαιά Διαθήκη ανεξάρτητα από τη χριστιανική μας πίστη. Και μόνο σ' ένα δεύτερο χρόνο μπορούμε να την ξαναδιαβάσουμε για να ανακαλύψουμε πώς ο Ιησούς «εκπλήρωσε τις Γραφές». Η χριστιανική ανάγνωση θα είναι τόσο πιο πολύ ωφέλιμη όσο η πρώτη ανάγνωση θα έχει γίνει για τα ίδια τα βιβλία αυτά καθαυτά.

Μερικές οδηγίες

Ορίστε μερικές οδηγίες που μπορούν να εφαρμοστούν κατά τη χριστιανική ανάγνωση στους τρεις χρόνους της «ιερής ανάγνωσης» των κειμένων της Παλαιάς Διαθήκης.

1. Στο χρόνο της παρατήρησης, θα σημειωθούν κυρίως οι λέξεις, οι εκφράσεις, οι εικόνες που πιθανόν να μπορούν να αναφερθούν στον Ιησού. Ίσως αυτά τα στοιχεία χρησίμευσαν για να εκφραστεί η πίστη στον Ιησού...
2. Η μελέτη θα στραφεί προς την πίστη στο Χριστό. Θα διερωτηθεί κανείς πώς αυτό το κείμενο μπόρεσε να προετοιμάσει ή όχι τη χριστιανική πίστη. Ή ακόμη, μπορεί να φανταστεί κανείς πώς ο Ιησούς μπόρεσε να μελετήσει αυτό το ίδιο κείμενο.
3. Μέσα στην προσευχή, απευθυνόμαστε στον Ιησού τον Κύριο για να του εκφράσουμε την απόλυτη εμπιστοσύνη μας ξαναπαίρνοντας τις λέξεις και τις εκφράσεις που σημειώσαμε κατά το χρόνο της παρατήρησης και της μελέτης.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Ιανουάριο 2007

Για την εποχή μας, που δυστυχώς μαστιάζεται από πολλά γεγονότα βίας, ώστε οι Ποιμένες της Εκκλησίας να συνεχίσουν να δείχνουν στις καρδιές των ανθρώπων την οδό της ειρήνης και της συνεννόησης μεταξύ των λαών.

Ανεξάρτητα από τη φυλή στην οποία ανήκουν και αδιάφορα από το χρώμα του δέρματός τους, όλοι οι άνθρωποι επιθυμούν για τον εαυτό τους την ειρήνη. Η ειρήνη είναι η τάξη την οποία ο Δημιουργός θέσπισε ανάμεσα στα πλάσματα την ημέρα της δημιουργίας. Η ειρήνη είναι ακόμη ο ηθικός νόμος που βρίσκεται χαραγμένος στην καρδιά του κάθε ανθρώπου. Η ειρήνη είναι η ειλικρίνεια στο διάλογο που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους. Η ειρήνη είναι, κατά τον ιερό Αυγουστίνο, η ηρεμία της τάξης, δηλαδή η κατάσταση που επιτρέπει, σε τελευταία ανάλυση, τον πλήρη σεβασμό και την πλήρη πραγματοποίηση της αλήθειας του ανθρώπου.

Ποιος, λοιπόν, μπορεί να εμποδίσει αυτή την τάξη και να σταματήσει την πραγματοποίησή της; Τι είναι αυτό που μπορεί να απαγορέψει την ειρήνη;

Στο πρώτο της βιβλίο, τη Γένεση, η Αγία Γραφή μας παρουσιάζει το ψέμα, που προφέρεται από εκείνον που έχει διχαλωτή γλώσσα, και τον οποίο ο ευαγγελιστής Ιωάννης αποκαλεί «πατέρα του ψεύδους» (Ιω. 8,44). Και στο τελευταίο της βιβλίο, πάλι με σαφήνεια, μας λέει ότι από την ουράνια Ιερουσαλήμ θα αποκλειστούν για πάντα εκείνοι που προφέρουν το ψέυδος: «Εξω θα μείνουν οι αδιάντροποι σαν τα σκυλιά... εκείνοι που τους αρέσει να αντιστρατεύονται την αλήθεια» (Απ. 22,15).

Μαζί με το ψέμα, εισάγεται μέσα στον κόσμο και η αμαρτία, μαζί με όλες τις καταστροφικές της συνέπειες. Το ψέμα παραποιεί το λόγο του Θεού ενώ δίνει ψεύτικες υποσχέσεις και οδηγεί στο θάνατο. Ας θυμηθούμε πόσα ψέματα σκόρπισαν κατά τον εικοστό αιώνα τα διάφορα οικονομικοπολιτικά συστήματα, υποσχόμενα όλα την ευτυχία πάνω στη γη. Όλα αυτά τα συστήματα σκόρπισαν τον όλεθρο, οδηγώντας στο θάνατο χιλιάδες και εκατομμύρια ανθρώπους, άνδρες, γυναίκες, παιδιά. Και ο εικοστός πρώτος αιώνας δε φαίνεται να έχει ξεκινήσει με διαφορετικές διαθέσεις. Ακόμη το ψέμα και κακία κυριαρχεί.

Η ειρήνη είναι η επιδίωξη του κάθε ανθρώπου, ανεξάρτητα από την όποια πολιτιστική ταυτότητα κι αν έχει. Γι' αυτό, χωρίς να προβάλλονται οι διαφορές που τυχόν υπάρχουν μεταξύ των διαφόρων ομάδων, θα πρέπει όλοι να βρισκόμαστε στην υπηρεσία ενός τόσο σημαντικού αγαθού,

διώχοντας μακριά το ψέμα που χαλάει τις ανθρώπινες σχέσεις. Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να εδραιώσουμε την ειρήνη. Και μόνο τότε η ειρήνη θα αποκτήσει ένα καινούριο πρόσωπο, δηλαδή όχι απλά ως μια απουσία πολέμου, αλλά ως μια συμβίωση των πολιτών σε μια πολιτεία που κυβερνάται από τη δικαιοσύνη, μια πολιτεία μέσα στην οποία πραγματοποιείται το καλό για τον καθένα, τουλάχιστο όσο αυτό μπορεί να επιτευχθεί. Η αληθινή ειρήνη καλεί τους ανθρώπους να καλλιεργούν μεταξύ τους σχέσεις γόνιμες και ειλικρινείς. Τους καλεί να αναζητήσουν και να βαδίσουν πάνω σε δρόμους αμοιβαίας συγγνώμης και συμπιλώσης. Να υπάρξει διαφάνεια κατά τις συζητήσεις τους και πιστότητα στο λόγο που δίνουν.

Ιδιαίτερα οι μαθητές του Χριστού, οφείλουμε να είμαστε συνεχώς ανοιχτοί στις προκλήσεις και διαθέσιμοι. Καθημερινά οφείλουμε να βασιζόμαστε τη ειρήνη πάνω στην αλήθεια μιας ζωής που εμπνέεται από την αγάπη. Και βέβαια, είναι απαραίτητη η προσευχή, αφού η ειρήνη είναι ένα δώρο του Θεού, δώρο το οποίο συνεχώς οφείλουμε να του ζητούμε.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για το Φεβρουάριο 2007

Για τα αγαθά της Γης, που είναι δωρεά του Θεού για όλους τους ανθρώπους, ώστε να χρησιμοποιούνται με φρόνηση και σύμφωνα με τα κριτήρια της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης.

Στην ομιλία την οποία, ο πάπας Βενέδικτος 16ος απηύθυνε στην 33η Σύσκεψη της FAO, στις 24 Νοεμβρίου 2005, μεταξύ άλλων παρατηρούσε: «Η ανθρωπότητα βιώνει το ανησυχητικό φαινόμενο: παράλληλα με τη συνεχώς αυξανόμενη και θετική πρόοδο στον τομέα της οικονομίας, της επιστήμης και της τεχνολογίας, παρατηρείται επίσης μια συνεχής και διαρκής αύξηση της φτώχειας». Και συνέχιζε: «Σήμερα περισσότερο από ποτέ, χρειαζόμαστε εργαλεία συγκεκριμένα και αποτελεσματικά για να εξαλείψουν την πιθανότητα συγκρούσεων μεταξύ διαφόρων πολιτιστικών, εθνικών και θρησκευτικών αντιλήψεων. Οι διεθνείς σχέσεις πρέπει να βασίζονται πάνω στο σεβασμό του ατόμου και στις βασικές αρχές της ειρηνικής συνύπαρξης». Παρατηρεί ακόμη ότι, παρόλο που η τεχνική πρόοδος είναι απαραίτητη, δεν αρκεί, αφού η πραγματική πρόοδος είναι αυτή που σέβεται κατά τρόπο απόλυτο την αξιοπρέπεια του ανθρώπου και που επιτρέπει σε κάθε λαό να μοιράζεται τα πνευματικά και τα υλικά αγαθά του για το καλό όλων.

Ιδιαίτερα φροντίδα πρέπει να ληφθεί για τις φτωχές χώρες. Σε πολλές από αυτές, επιβάλλονται διεθνή περιοριστικά μέτρα με αιτιολογία το

παγκόσμιο καλό. Όμως, εξαιτίας των μέτρων αυτών, πολλοί άνθρωποι βρίσκονται καταδικασμένοι στην πείνα και μάλιστα στο θάνατο εξαιτίας της πείνας. Η πείνα γεννά τις διενέξεις μεταξύ των λαών, οι διενέξεις προσφεύγουν στα όπλα, και ο πόλεμος είναι άλλη μια πηγή δυστυχίας και θανάτου, υποχρεώνοντας λαούς ολόκληρους να ξεριζωθούν από τον τόπο τους αναζητώντας μια καλύτερη μοίρα στους καταυλισμούς των εκατομμυρίων προσφύγων σε κάποια γειτονική ή μακρινή χώρα.

Οι αρμόδιοι Διεθνείς Οργανισμοί, με μια συνεχή παρακολούθηση και αναμόρφωση της αγροτικής πολιτικής, οφείλουν να βοηθήσουν και να υποστηρίξουν τους μικρούς καλλιεργητές, όπως είναι η πλειονότητα στις φτωχιές χώρες. Θα πρέπει, οι ανεπτυγμένες χώρες να φροντίσουν να εξασφαλίσουν στους αγροτικούς αυτούς λαούς τα μέσα και τα εργαλεία που χρειάζονται, αρχίζοντας από την παιδεία και την επαγγελματική επιμόρφωση, ώστε να είναι ικανοί να διαφυλάξουν τις μικρές τους επιχειρήσεις οργανωμένοι σε συνεταιρισμούς.

Για να πραγματοποιηθούν όμως αυτά είναι απαραίτητο να εκλείψουν τα εγωιστικά συμφέροντα και η επιδίωξη ισχύος, ενώ ταυτόχρονα θα πρέπει να αναπτυχθεί το αίσθημα της ευθύνης και της αλληλεγγύης απέναντι στους πιο φτωχούς.

Και ο πάπας καταλήγει, στην ομιλία του: «Γνωρίζω τη δυσκολία αυτού του έργου, όμως σας υποβάλλω αυτές τις σκέψεις, βέβαιος ότι οι καρδιές όλων οφείλουν να παραμένουν ανοιχτές για τις χιλιάδες ανθρώπων της εποχής μας, οι οποίοι δεν έχουν ψωμί να φάνε».

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για το Μάρτιο 2007

Για να γίνεται ο Λόγος του Θεού όλο και περισσότερο αποδεκτός με την ακοή και, με την προσευχή, να είναι προσφιλής και να βιώνεται στην καθημερινή ζωή.

Η Δογματική Διάταξη της Β' Συνόδου του Βατικανού για τη θείκη Αποκάλυψη αρχίζει με τα λόγια: «Το Λόγο του Θεού ακούγοντας ευλαβικά και διακηρύττοντάς τον με ακράδαντη πεποίθηση, η Αγία Σύνοδος ...». Μέσα από αυτά τα λόγια, η Σύνοδος δηλώνει μια χαρακτηριστική όψη της Εκκλησίας: η Εκκλησία είναι μια κοινότητα που ακούει και αναγγέλλει το Λόγο του Θεού. Η Εκκλησία δε ζει από μόνη της, αλλά από το Ευαγγέλιο και από αυτό αντλεί πάντοτε και κάθε φορά τις κατευθύνσεις για την πορεία της. Πρόκειται για μια παρατήρηση την οποία ο κάθε χρι-

στιανός οφείλει να δεχθεί και να εφαρμόσει για τον εαυτό του. Μόνο εκείνος που είναι διατεθειμένος να ακούσει το Λόγο μπορεί στη συνέχεια να τον κηρύξει. Πράγματι, δεν έχουμε να κηρύξουμε τη δική μας σοφία, αλλά τη σοφία του Θεού, η οποία συχνά στα μάτια του κόσμου φαίνεται ως μωρία (βλ. Α' Κορ. 1,23).

Η Εκκλησία γνωρίζει καλά ότι ο Χριστός ζει μέσα στην Αγία Γραφή. Γι' αυτό η Σύνοδος διακηρύττει ακόμη: «Η Εκκλησία τίμησε πάντα την Αγία Γραφή όπως τίμησε το ίδιο το Σώμα του Κυρίου ...» (αρ. 21), και βεβαιώνει, μαζί με τον άγιο Ιερώνυμο, ότι «η άγνοια των Γραφών είναι άγνοια του Χριστού» (αρ. 25). Η Εκκλησία γνωρίζει ακόμη ότι ο δεσμός της με το Λόγο του Θεού είναι αδιάρρηκτος: η Εκκλησία ζει από το Λόγο του Θεού και ο Λόγος του Θεού αντηχεί μέσα στην Εκκλησία «και διαμέσου αυτής στον κόσμο όλο, οδηγεί τους πιστούς σ' ολόκληρη την αλήθεια και κάνει να κατοικήσει μέσα τους με όλο τον πλούτο, ο λόγος του Χριστού» (αρ. 8).

Στην εποχή μας πρέπει ιδιαίτερα να ευλογούμε και να ευχαριστούμε το Θεό αφού ένα ανανεωτικό πνεύμα πνέει μέσα στη μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, δηλαδή σε όλες τις χριστιανικές ομολογίες αξιολογώντας εκ νέου και επανατοποθετώντας την Αγία Γραφή στη σωστή θέση μέσα στη χριστιανική σύναξη: στο κήρυγμα, στο κατηχητικό έργο, στη θεολογία, στην πνευματικότητα, στην προσευχή, στην οικουμενική πορεία των διαφόρων Ομολογιών. Ιδιαίτερα στον οικουμενισμό, μπορούμε να πούμε ότι η Αγία Γραφή είναι ο συνδετικός κρίκος που ενώνει τους χριστιανούς διαφόρων Ομολογιών και τους επιτρέπει να συναντιούνται στο όνομα του Ιησού Χριστού και να προσεύχονται μαζί στο Θεό Πατέρα. Χάρη σε μια τέτοια προσπάθεια, ο σημερινός έλληνας μπορεί να κρατήσει στα χέρια του το βιβλίο της Αγίας Γραφής μεταφρασμένο σε κατανοητή γλώσσα και να γευθεί από μόνος του την ανάγνωση του Λόγου του Θεού.

Είναι, πράγματι, παλιά παράδοση της Εκκλησίας η ιερή Ανάγνωση. Η τακτική ανάγνωση της Αγίας Γραφής, που καταλήγει στην προσευχή σαν ένας εσωτερικός διάλογος με τον οποίο, ο πιστός ακούει το Θεό που του μιλάει και, ο ίδιος προσευχόμενος, του απαντάει σ' ένα άνοιγμα της καρδιάς με απόλυτη εμπιστοσύνη. «Ας μην ξεχνούν (οι πιστοί) ότι η ανάγνωση της Αγίας Γραφής πρέπει να συνοδεύεται από την προσευχή, ώστε να μπορεί να πραγματοποιείται ο διάλογος Θεού και ανθρώπου. Πραγματικά, μ' Εκείνον συνομιλούμε, όταν προσευχόμαστε, Εκείνον ακούμε όταν διαβάζουμε τους θείκους λόγους», κατέληγε η Σύνοδος.

Σ.Φ.

**Μια Σημαντική εκδήλωση
στο Εξώμβουργο
Κυριακή 4 Φεβρουαρίου 2007
4 μ.μ. Η γιορτή των Παιδιών**

Η Ιερή Καρδιά του Ιησού στην πόλη της Μασσαλίας

Η Μασσαλία είναι η πρώτη πόλη στο κόσμο που ο τότε επίσκοπός της, κατά το 18ο αιώνα, αφιέρωσε στην Ιερά Καρδιά. Από τότε και μέχρι σήμερα, η αφιέρωση αυτή μένει ζωντανή και ανανεώνεται κάθε χρόνο από τον αρχιεπίσκοπο της πόλης κατά την ετήσια εορτή της Ιεράς Καρδίας.

Η υπόθεση ξεκίνησε στις αρχές του 18ου αιώνα, μετά που μια μοναχή, η Anne-Madeleine Remuzat, είδε σε όραμα το Χριστό, ο οποίος, δείχνοντάς της την καρδιά του, της ζήτησε να προσεύχεται για τους αμαρτωλούς. Στη συνέχεια, της έκανε πολλές χάρες και της αποκάλυψε την ευσπλαχνία των τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδας. Έτσι, η Anne-Madeleine θα γίνει κι αυτή, από το μοναστήρι της, κήρυκας της ευλάβειας προς την Ιερά Καρδιά, μετά την Αγία Μαρία Μαργαρίτα Αλακόκ.

Τη Σαρακοστή του έτους 1718, η Anne-Marie είδε στη Αγία Όστια τον Ιησού που της έδινε την αποστολή να ζητήσει από το λαό της Μασσαλίας να μετανοήσει. Σύμμαχός της σ' αυτή την αποστολή τάχθηκε αμέσως ο επίσκοπος της πόλης. Το 1720 ενέσκηψε στην πόλη μεγάλη πανώλη με καταστρεπτικά αποτελέσματα. Λέγεται ότι 38.000 ήταν τα θύματα αυτής της καταστροφής. Ο επίσκοπος παρέμεινε επίμονα να ζητάει τη μετάνοια των κατοίκων, ενώ ο Χριστός ζητάει ακόμη να του αφιερωθεί μια επίσημη πανήγυρη στην πόλη, την ημέρα της εορτής κατά την οποία τιμάται ιδιαίτερα η Ιερή του Καρδιά.

Ήταν την 1η Νοεμβρίου, εορτή των Αγίων Πάντων που συνέπεσε να είναι και Πρώτη Παρασκευή. Ο επίσκοπος, αφού τέλεσε τη θεία Λειτουργία, ξυπόλητος και με ένα εσταυρωμένο στα χέρια του, πριν δώσει την τελευταία ευλογία στους πιστούς, διάβασε τη «για πάντα αφιέρωση» της εκκλησιαστικής του επαρχίας και ολόκληρης της πόλης της Μασσαλίας στην Ιερότατη Καρδιά του Ιησού.

Έτσι η Μασσαλία άνοιγε πρώτη το δρόμο ως αφιερωμένη πόλη στην Καρδιά του Ιησού. Η Δημοτική Αρχή υποσχέθηκε τότε ότι κάθε χρόνο θα τελείται η Θεία Λειτουργία για να θυμίζει στο λαό αυτή την αφιέρωση. Ακόμη σήμερα, όλες οι αρχές της πόλης και ο λαός συμμετέχουν σ' αυτόν τον εορτασμό.

Νέα του Προσκυνητηρίου

✓ Το Προσκύνημα της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού, πάνω στο Εξώμβουργο, είναι πριν απ' όλα ένας τόπος περιουλήτογής και προσευχής. Αυτό ομολογούν οι διάφοροι συνειδητοί προσκυνητές ή οι τυχαίοι περιπατητές που φθάνουν μέχρι εκεί επάνω. Είναι έκδηλη η ικανοποίησή τους που βρίσκουν το ναό ανοικτό και περιποιημένο και είναι πολλοί εκείνοι που εισέρχονται, γονατίζουν και προσεύχονται.

✓ Πέρα όμως από τις καθαρά θεραπευτικές πράξεις που τελούνται στο ναό, και για τις οποίες μιλήσαμε στο προηγούμενο τεύχος μας, μεγάλης εκτίμησης χαίρουν και οι διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις που προγραμματίζονται στους χώρους του Προσκυνητηρίου κατά τους θερινούς μήνες και ιδιαίτερα τον Αύγουστο. Εντυπωσιάζονται οι αμέριμνοι επισκέπτες να μπορούν να ξεφυλλίσουν εδώ ένα βιβλίο το οποίο έψαχναν, ή να θαυμάσουν μια έκθεση ζωγραφικής με ποιοτικούς πίνακες. Η κ. Έθινα Ζαντρέικο, ζωγράφος πολωνικής καταγωγής, μας παρουσίασε γύρω στους 35 πίνακες με τοπία από όλη την Ελλάδα όπου περιοδεύει και ζωγραφίζει. Εντυπωσίασε με τη ζωντάνια των παραστάσεων και την απαιότητα των χρωμάτων της.

✓ Εντυπωσιακή ήταν επίσης η προσέλευση στις 11 Αυγούστου, στη συναυλία του κουαρτέτου εγχόρδων Ensemble ΟΡΦΕΑΣ, με τους Απόλλωνα Γραμματικόπουλο (βιολιά), Μαίρη Ζαμπέλη (βιολιά), Πέτρος Βθάσης (βιολιά) και Γιωργία Κύπρου (Βιολοντσέλο). Ήταν τέτοια η προσέλευση του κοινού ώστε οι μισοί τουλάχιστο υποχρεώθηκαν να παρακολουθήσουν την εκδήλωση έξω από το ναό. Ευτυχώς που ο καιρός μάς στάθηκε σύμμαχος.

✓ Ο ίδιος συνωστισμός παρατηρήθηκε και για την παιδική χορωδία που μας ήρθε από το Παρίσι, με το μαέστρο κ Francis Bardot. Και αυτή τη φορά ο καιρός μας ευνόησε, κι έτσι, μετά το θρησκευτικό πρόγραμμα που δόθηκε στο εσωτερικό του ναού, στο προαύλιο, το πολυπληθές ακροατήριο, απολαμβάνοντας το μικρό κέρασμα που ακολούθει κάθε εκδήλωση, μπόρεσαν να απολαύσουν παλιά ρομαντικά τραγούδια.

✓ Ο χειμώνας μας ήρθε εφέτος γρήγορα. Καλά καλά δεν είχαμε προφθάσει να μαζέψουμε τα καθοκαιρινά και ο Οκτώβριος άρχισε τις δυνατές βροχές. Κι αν το καθοκαιράκι του Αγίου Δημητρίου βιάστηκε λίγο να 'ρθει και έστω κι αν κράτησε λίγο παραπάνω, ο Νοέμβριος μας ήρθε άγριος.

✓ Ήδη αποβραδής είχαμε δει το χιόνι στα χαμηλά. Ακόμη και ο Κρόκος και τα Λουτρά είχαν κάποια χιθιοστά στρωμένο χιόνι. Ξημερώνοντας η Κυριακή, 5 Νοεμβρίου, σε όλα τα χαμηλά το χιόνι είχε λιώσει. Στο Εώμπουργο όμως, όπως και στα άλλα ψηλά βουνά της Τήνου, το χιόνι έμεινε τουλάχιστο μέχρι το μεσημέρι. Ήταν κι αυτό μια γεύση του πρόωρου χειμώνα.

✓ Όμως, αν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις στο Εξώμβουργο μας ενδιαφέρουν και τις στηρίζουμε και τις οργανώνουμε, ασφαλώς πιο πολύ μας ενδιαφέρουν και στηρίζουμε τις θρησκευτικές εκδηλώσεις. Το είπαμε ήδη, το Προσκύνημα της Ιεράς Καρδίας είναι πάνω απ' όλα τόπος περιουήλογής και προσευχής. Η Πρώτη Παρασκευή κάθε μήνα είναι η πρώτη φροντίδα. Κάποιος πατέρας βρίσκεται στη διάθεση των πιστών για να ακούσει την εξομολόγησή τους. Και πολλοί είναι εκείνοι που προσέρχονται.

✓ Κατά τους μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο εντυπωσιακή είναι η προσέλευση πολλών παραθεριστών, οι οποίοι επωφεληθούν για να κάνουν την ετήσια εξομολόγησή τους. Ιδιαίτερα κατά την Πρώτη Παρασκευή του Σεπτεμβρίου δόθηκαν περισσότερες από 180 κοινώνιες, κατά την πρωινή θεία Λειτουργία. Αλλά και η απογευματινή Λειτουργία έχει περάσει στις συνήθειες. Πολλοί, οι οποίοι δεν μπορούν να έρθουν το πρωί της Πρώτης Παρασκευής λόγω εργασίας, πήραν τη συνήθεια να προσέρχονται στη βραδινή, η οποία τελείται, κατά τους χειμερινούς μήνες (Οκτώβριος - Απρίλιος) στις 6 μ.μ.

✓ Ακόμη, λόγω της παρουσίας του π. Μάριου Ψάθη στην Τήνο, κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο έχουμε τη δυνατότητα πιο συχνής τέλεσης της θείας Λειτουργίας κατά τις απογευματινές ώρες. Με τον τρόπο αυτό, και εξυπηρετούνται οι πιστοί που επιθυμούν να ικανοποιήσουν την ευλάβειά τους προς την Ιερά Καρδιά, αλλά και περαστικοί που συναντούν στο δρόμο τους ανθρώπους να προσεύχονται, ενισχύονται στην πίστη τους.

✓ Παρά το γεγονός ότι πολλοί είναι οι προσερχόμενοι στο Εξώμβουργο και κατά το μήνα Σεπτέμβριο, ιδιαίτερα το πρώτο δεκαπενθήμερο, δυστυχώς, λόγω άλλων υποχρεώσεων είμαστε εκ των πραγμάτων αναγκασμένοι να σταματούμε την καθημερινή παρουσία μας στο Προσκύνημα μετά την Πρώτη Παρασκευή του Σεπτεμβρίου. Εκφράζουμε τη λύπη μας γι' αυτό, εκφράζοντας ταυτόχρονα και το κάλεσμα για ενδεχόμενο εθελοτυγνή για τον επόμενο Σεπτέμβριο.

Από 1 Σεπτεμβρίου έως 30 Νοεμβρίου 2006 πρόσφεραν για τη στήριξη των δραστηριοτήτων του Πανελληνίου Προσκυνημάτων της Ιεράς Καρδίας στο Εξώμβουργο:

100 Ευρώ πρόσφεραν: Δαλέζιος Μάρκος, Βιδάλης Κάρολος, Ενορία Θεσσαλονίκης, Ορφανού Μαίρη.

50 Ευρώ πρόσφεραν: Καραβίτη Ζαχαρούλα, Σιλάβος Νίκος/Μαίρη, Ξενόπουλος Κώστας (στη μνήμη Φραγκίσκας Ξενοπούλου), Ροσσολάτου Μαρία, Παλαμάρη Φανή, Χαρικιοπούλου Φρόσω, Φιλιπούση Ανουτσιάτα.

40 Ευρώ πρόσφεραν: Ανώνυμος, Αμερζαλής Μάνθος.

30 Ευρώ πρόσφεραν: Ξενοπούλου Βικεντία (στη μνήμη συζ. Γεωργίου), Ξανθάκης Αντώνιος.

25 Ευρώ πρόσφεραν: Φιοράνη Μαρία (στη μνήμη Σίμονος, Ιωάννη, Ελένης, Λεονάρδου, Φραγκίσκας), Σκαμπή Φρόσω.

20 Ευρώ πρόσφεραν: Δελλατόλα Αγνή, Φυρίγου Σοφία, Άνδροβικ Ειρήνη (στη μνήμη Αντωνίου Άνδροβικ), Βότση Ιωσηφίνα 20, Φωσκόλου Μ., Ανώνυμος, Αλβέρτη Νικολέττα (στη μνήμη συζ. Ιωσήφ) Ξενοπούλου Μαργαρίτα (στη μνήμη συζ. Ιωσήφ), Αλβέρτη Ντομένικα.

15 Ευρώ πρόσφεραν: Αγλούπα Τιτίκα, Ανώνυμος.

10 Ευρώ πρόσφεραν: Γιαννισόπουλος Πέτρος, Ρηγούτσου Μαρία, Βαμβακάκης Φραγκίσκος, Δουράτσου Νικολέττα (στη μνήμη συζ. Ιωσήφ), Ρουγγέρης Μάρκος.

5 Ευρώ πρόσφερε: Φωσκόλου Μαρία.

Σας ευχαριστώ όλους για τις προσφορές σας.

Το περιοδικό «*Το Φρουριο της Τήνου*» συντηρείται από τις προσφορές των ευλαβών και των προσκυνητών της Ιεράς Καρδίας του Ιησού, γι' αυτό και κάθε προσφορά σας είναι ευπρόσδεκτη. **Όμως, αν κάποιος φίλος σας επιθυμεί να το λαβαίνει**, δώστε μας το όνομα και τη διεύθυνσή του, και θα του το στείλουμε δωρεάν.

**π. Σεβαστιανός Φρέρης τηλ. 6978 194922
κ. Μαρία Μαργαζού τηλ. 210 8835911**

Παιδιά στο Εξώμβουργο

"Το Φρούριο της Τήνου"

Τριμηνιαίο Δελτίο Ειδήσεων
Πανελληνίου Προσκηνήματος
"Ιερά Καρδιά του Ιησού"
Τ.Θ. 181

Εξώμβουρογο - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 304 1364

E-mail: jestinos@otenet.gr

<http://www.catholic.gr/ierikardia/index.html>

Το άναμα του περιού.

Η ώρα του καφέ.

Προετοιμασία γιορτής.

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1091/9 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 2588

"Το Φρούριο της Τήνου"

Ιδιοκτησία: Μονή Ιησουϊτών
Εκδότης - Διευθυντής: π. Σεβαστ. Φρέρης
Διεύθυνση: Μονή Πατέρων Ιησουϊτών
Τ.Θ. 181

Λουτρά - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 305 1492
Κιν. 6978 194922

Διαχείριση - Αποστολή:

κ. Μαρία Μαραγκού
Σμύρνης 27 - 104 39 Αθήνα
Τηλ. 210 883 5911

Ετήσια Συνδρομή: 5 €

Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία - Εκτύπωση

Τοπικοί Αντιπρόσωποι:

- Βουτσίνος Ιωάννης:
- Πόντη Φραγκίσκα: 210 962 4253
- Δακορώνιας Ιωσήφ: 210 933 3018
- Πρίντεξη Ι. Γεωργία: 228 104 2274
- Πρίντεξη Μαγδαληνή: 228 108 2020
- Ρούσσοσ Ιωάννης: 228 107 1410

Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2006
Τεύχος 169 - Έτος 41°